

ὅτι οὐ μὴ εἶναι μετάνοιαν· καὶ διὰ τὸ το
 λοιπὸν, αὐθαρέτως ἀπορόμνοι, τὴν ἀ
 νομίαν οὐ γὰρ ζοῦν· τὰ δὲ ῥῆμα^{τα} οὐκ ἀγνοοῦσιν
 λογισμῶν ὑπορόματα ἔρηκε· καὶ τοῦ τοιο
 υνομικῶς ποιῶν ὡς οἱ μὴ· ὅπως τοιο
 μέν ἐλάβε ὑποροίς διὰ τῶν γενφῶν^{οἰς}
 ἐκζητήσεως, σαφὲς γὰρ ἦ τὸ νόημα· τ
 διὰ μελεσοῦσι καὶ ἡ^{τα} φωνηταῖς, δυνα
 ρετον· ἵνα μὴ περφαῖσιν μελῶ^ς μετάνοι^ς,
 διδὲ ὡς ἐξαμαρτανῶσιν· ἐπεδή οὖν· οἱ
 μέν προφαῖσιν μετάνοι^ς καὶ τῶ^ς θεοῖν
 ἐγὼ^ς τῶ^ς κακοῖς· οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ πῆδ^{ον}
 εἶναι μετάνοιαν ἀποληγητέα ἔα τοιο
 πάρα δυνῶν τῶ διαβόλῳ· ἀμφοτέρωσιν
 διὰ τὸ πάθος πονηρὸν καὶ δυνατὸν, δι
 α τοῦ τοῦ ἀλήθεια παῖσιν ἀρμόδιον πρ^{ος}
 φορὰ βοήθη μαλέτου^ς· μετάνοι^ς τε
 ἡγίκε γὰρ ἡ βασιλ^{εί}α τῶν ὁμῶν· ὅπως
 μήτε οἱ τῶν ἰκῶν καὶ οἱ ἐν προσηπῆ τυγ
 χάνοντες ἀμελήσωσι τοῦ προσπατ^ε μ^ε
 τὰ τὰ.

αἰ τοῦ
 μθῆ με
 μηδ
 α τον
 ΗΥ
 σαμ
 ε τοῦ
 ευσα
 ντος
 πινδνα
 εδωσ
 πύση
 πῆσ
 ἀμ
 ον
 πνῶ
 πορ
 κα
 με
 λια
 ἀμ
 οιν
 τοῦ